

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 11Csp/74/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119409830
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriam Pintová
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2021:6119409830.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Levice v spore žalobcu: BENCONT COLLECTION, a. s., so sídlom Vajnorská 100/A, Bratislava, IČO: 47967692, zastúpený JUDr. Oskarom Chnárkom, advokátom so sídlom Komenského 3, Banská Bystrica, IČO: 45018201, proti žalovanému: G., o zaplatenie 2.768,47 eura s príslušenstvom, sudkyňou JUDr. Miriam Pintovou, takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu zamietá.
- II. Žalovanému sa nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Na Okresnom súde Levice sa pod sp. zn. 11Csp/74/2020 vedie konanie v spore žalobcu: BENCONT COLLECTION, a. s., so sídlom Vajnorská 100/A, Bratislava, IČO: 47967692, zastúpený JUDr. Oskarom Chnárkom, advokátom so sídlom Komenského 3, Banská Bystrica, IČO: 45018201, proti žalovanému: G. o zaplatenie 2.768,47 eura . Toto súdne konanie začalo dňa 5.11.2019, kedy bola žaloba žalobcom doručená Okresnému súdu Banská Bystrica.

2. Žalobca v podanej žalobe žiadal, aby súd zaviazal žalovaného k zaplateniu istiny 2.066,10 eur, úrokov a zákonných úrokov do dňa predchádzajúceho 20.12.2018 649,37 eur, poplatkov 53,00 eur, zmluvného úroku vo výške 12,90%p.a. zo sumy 2.066,10 eur od 20.12.2018 do zaplatenia, úroku z omeškania 5% ročne zo sumy 2.066,10 eur od 20.12.2018 do zaplatenia a k náhrade trov konania. V písomnej žalobe uviedol, že dňa 20.12.2018 uzavrela Poštová banka, a.s, so sídlom Dvořákovo nábřeží 4, Bratislava 811 02, IČO: 31 340 890 ako postupca a spoločnosť BENCONT COLLECTION, a.s., IČO: 47967692, so sídlom Vajnorská 100/A, Bratislava, ako postupník, Zmluvu o postúpení pohľadávok, na základe ktorej žalobca nadobudol pohľadávku zo Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX spolu s jej príslušenstvom. Postupca zároveň listom oznámil žalovanému postúpenie pohľadávky. Dňa 31.5.2011 uzatvoril právny predchodca žalobcu ako veriteľ so žalovaným ako dlžníkom Zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXX (ďalej Zmluva) v zmysle § 497 a nasl. zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Obchodný zákonník“). Na základe zmluvy právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému úver v sume 3.500,00 eur. Žalovaný sa podľa Zmluvy zaviazal vrátiť žalobcovi poskytnuté peňažné prostriedky v dohodnutej lehote, ako aj zaplatiť dohodnuté úroky podľa Predpisu splátok k Zmluve. V dobe od uzatvorenia Zmluvy žalovaný splatil svoj záväzok len čiastočne, pričom jednotlivé platby a spôsob ich započítania sú uvedené v Aktuálnom stave úveru, v časti Zaplatené splátky. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný svoje zmluvné povinnosti vyplývajúce mu z platne uzavretej Zmluvy riadne a včas nesplnil, právny predchodca žalobcu po predchádzajúcej výzve v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka listom zo dňa 14.06.2017 vyhlásil predčasnú splatnosť úveru v zmysle čl. 6. Obchodných podmienok pre úver ku dňu 14.06.2017 Žalovaný si ani napriek výzve zo strany žalobcu svoj záväzok do dnešného dňa nesplnil. V zmysle Obchodných podmienok, ak sa úver stane predčasne splatným,

žalobca je naďalej oprávnený úročiť nesplatenú istinu úveru úrokom dojednaným v Zmluve. Zmluvnými stranami bola dojednaná úroková sadzba vo výške 12,90 % ročne.

3. Žalobca ďalej uviedol, že Obchodný zákonník, ani zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, platný v čase uzatvorenia zmluvy, neupravuje povinnosť dlžníka platiť úroky popri úrokoch z omeškania, ale ani nevylučuje dohodu účastníkov úverovej zmluvy o povinnosti dlžníka platiť úroky z úveru až do splatenia úveru. Obdobný právny záver vyplýva aj z judikatúry NS SR, napr. z rozhodnutia zo dňa 01.05.1996 publikovaného v časopise Zo súdnej praxe 5/1996, ako aj z rozhodnutí Krajského súdu v Banskej Bystrici napr. 17Co/141/2016 zo dňa 16.08.2017, 17Co 432/2015 zo dňa 23.11.2016, podľa ktorých, ak pre prípad omeškania s vrátením poskytnutých peňažných prostriedkov nebola dohodnutá iná sadzba úrokov, patria zmluvné úroky aj za dobu po splatnosti úveru, a to až do doby vrátenia peňažných prostriedkov. Z čl. 6 bod 6.4 Obchodných podmienok je zrejmé, že žalobca je oprávnený úročiť nesplatenú istinu úveru zmluvnou úrokovou sadzbou. Žalobca si uplatňuje aj príslušné zákonné úroky z omeškania vo výške 5,00 % ročne.

4. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti v súlade s Obchodnými podmienkami, vznikol žalobcovi nárok na dohodnuté zmluvné úroky, a taktiež aj na úroky z omeškania, vyplývajúce zo zákona. Žalobca si taktiež v zmysle Obchodných podmienok uplatňuje nárok na príslušenstvo pohľadávky spočívajúce v poplatkoch v zmysle Sadzobníka. Žalobca sa v konám domáha v súlade s Aktuálnym stavom úveru zaplataenia dlžnej istiny spolu s príslušenstvom spočívajúcim v zmluvných úrokoch vo výške 12,90% ročne, zákonnom úroku z omeškania vo výške 5,00% ročne a poplatkov, pričom ich výška je kapitalizovaná ku dňu predchádzajúcemu 20.12.2018 a od 20.12.2018 sa žalobca domáha zmluvných úrokov a úrokov z omeškania. Jednotlivé položky sú v tomto dokumente ku dňu predchádzajúcemu 20.12.2018 označené ako:

§ „Celková istina“ - dlžná istina vo výške 2066,10 €,

§ „Pohl. účet - úroky“ - zákonný úrok z omeškania,

§ „Pohl. účet - poplatky“ - poplatky v zmysle Sadzobníka poplatkov vo výške 53,00 €,

§ „Úroky na účte ČR“ - zmluvné úroky z omeškania.

5. K podanej žalobe sa vyjadril žalovaný, pretože na to bol v zmysle § 167 ods. 2 CSP vyzvaným Okresným súdom Banská Bystrica, pričom spolu s výzvou v zmysle citovaného zákonného ustanovenia bola žalovanému doručená aj žaloba s prílohami do vlastných rúk. Dňa 7.7.2020 doručil súdu žalovaný vyjadrenie k žalobe, v ktorom uviedol, že uplatňovaný nárok je nedôvodný a neopodstatnený a neuznáva ho v celom rozsahu. Nesúhlasí s povinnosťou na zaplataenie peňažnej sumy uloženej v tejto žalobe, ktorý si žalobca uplatňuje bez právneho dôvodu a v rozpore s Ústavou Slovenskej republiky s úniovým právom. Žalovaný popiera všetky skutkové okolnosti uvádzané žalovaným čo do výšky to do dôvodu s poukazom na §151 CSP. Veriteľ použil nekalé obchodné praktiky: Neinformoval spotrebiteľa o dôsledkoch vyplývajúcich z jednotlivých ustanovení zmluvy a nekonal s náležitou odbornou starostlivosťou. Použil predtlačенú formulárovú štandardizovanú zmluvu, ktorej obsah bol vopred pripravený bez možnosti ovplyvniť jej obsah druhou zmluvnou stranou, bez odborného výkladu. Zmluva obsahuje neprijateľné podmienky a chyby o ktorých sa žalovaný neskôr dozvedel. Má za to, že predmetná zmluva neobsahuje zákonom požadované náležitosti s poukazom na § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov zmluva o spotrebiteľskom úvere. Poskytnutý spotrebiteľský úver sa v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods.1 Pokiaľ v zmluve absentuje rozlíšenie jednotlivých splátok na istinu, úroky a iné poplatky a je v nej uvedená len jednotná suma splátky bez tohto rozlíšenia, tak ako tomu bolo v tomto prípade, uvedený nedostatok spôsobuje následok uvedený v § 11 ods. 1 zákona č.129/2010 Z. z. a spotrebiteľský úver sa posudzuje ako bezúročný a bez poplatkov. Žalovaný požiadal súd z úradnej moci o vykonanie kontroly predmetnej zmluvy o úvere ako aj jej dodatkov. Podľa žalovaného je zmluvu ako celok je možné považovať podľa § 39 Občianskeho zákonníka pre rozpor s dobrými mravmi za neplatnú. Žalovaný ďalej uviedol, že e v rozpore s dobrými mravmi, ak sa poskytne spotrebiteľovi úver za cenu prevyšujúcu niekoľkonásobne priemernú cenu porovnateľných úverov poskytovaných bankami, ak veriteľ využije tieseň spotrebiteľa, jeho neskúsenosť, ľahkomyselnosť, rozrušenie. Aj pri nedbanlivosti veriteľa ide o vykorisťovanie spotrebiteľa a v takomto prípade je úverová zmluva neplatná v celom rozsahu. S pôvodným veriteľom Poštová banka a.s. žalovaný uzavrel zmluvu o úvere č.

0459972688 dňa 31.05.2011. Na základe predmetnej zmluvy o úvere si požičal 3.500,00 eur, ku dňu písomného vyjadrenia zaplatil 3.614,24 eur, teda na úvere preplatil 114,24 eur. Z predmetnej Zmluvy je zrejmé, že žalovaný nemohol individuálne ovplyvniť obsah jednotlivých ustanovení, nakoľko tieto boli už vopred „predtlačené“. Veriteľ v snahe obchádzať zákon určil režim právneho vzťahu svojvoľne, avšak s prihliadnutím na povahu účastníkov, obsah zmluvy a vopred pripravený obsah zmluvy na predtlačenej formulári treba Zmluvu posudzovať jednoznačne ako spotrebiteľskú. V konečnom dôsledku žalovaný žiadal, aby súd zamietol žalobný návrh.

6. Vzhľadom na námietku miestnej príslušnosti, ktorú vzniesol žalovaný bol tento spor postúpený Okresnému súdu Levice ako miestne príslušnému súdu, a to dňa 17.8.2020.

7. K vyjadreniu žalovaného k podanej žalobe sa vyjadril žalobca, pretože na to bol v zmysle § 167 ods. 3 CSP vyzvaný. Dňa 3.9.2020 doručil súdu žalobca vyjadrenie k žalobe, v ktorom uviedol, že vo vzťahu k vyjadreniu žalovaného poukazuje na Rozsudok SÚDNEHO DVORA (tretia komora) z 9. novembra 2016, sp. zn. C 42/15, týkajúci sa výkladu článku 1, článku 3 písm. m), článku 10 ods. 1 a 2, článku 22 ods. 1 a článku 23 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS (Ú. v. EÚ L 133, 2008, s. 66), podaný v rámci sporu medzi spoločnosťou Home Credit Slovakia, a.s., a Klárou Biróovou vo veci návrhu na zaplatenie zostávajúcich dlžných súm z úveru, ktorý jej táto spoločnosť poskytla a s ktorého splácaním je v omeškaní. „Svojou treťou a štvrtou otázkou, ktoré treba preskúmať spoločne, sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa má článok 10 ods. 2 písm. h) smernice 2008/48 vykladať v tom zmysle, že je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala každú splátku spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, alebo či v tejto súvislosti postačuje všeobecný odkaz v zmluve umožňujúci identifikovať dátumy týchto splátok. V tejto súvislosti je potrebné pripomenúť, že v zmysle tohto ustanovenia zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa a prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami úveru na účely splatenia. Ako uviedla generálna advokátka v bode 55. svojich návrhov, cieľom tohto ustanovenia je zaručiť, aby spotrebiteľ poznal deň, v ktorý je splatná každá splátka úveru. V dôsledku toho je tento cieľ splnený, ak podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok. Za týchto okolností je potrebné odpovedať na tretiu a štvrtú otázku tak, že článok 10 ods. 2 písm. h) smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť každej zo splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok. Otázkou, ktoré je potrebné preskúmať spoločne, sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa má článok 10 ods. 2 písm. h) a i) smernice 2008/48 vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami musí spresňovať vo forme amortizačnej tabuľky, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny, a v prípade zápornej odpovede na túto otázku, či vzhľadom na článok 22 ods. 1 tejto smernice tieto ustanovenia bránia tomu, aby členský štát stanovil takúto povinnosť vo svojej vnútroštátnej právnej úprave. Na to, aby sa odpovedalo na tieto otázky, je potrebné uviesť, že ako bolo pripomenuté v bode 47 tohto rozsudku, článok 10 ods. 2 písm. h) tejto smernice stanovuje, že zmluva o úvere musí uvádzať iba výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa a prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami úveru na účely splatenia. Z článku 10 ods. 2 písm. i) a článku 10 ods. 3 uvedenej smernice vyplýva, že iba na žiadosť spotrebiteľa je veriteľ povinný bezplatne a kedykoľvek počas doby trvania zmluvy odovzdať mu výpis vo forme amortizačnej tabuľky. Vzhľadom na jasné znenie týchto ustanovení je potrebné konštatovať, že smernica 2008/48 nestanovuje povinnosť zahrnúť do zmluvy o úvere takýto výpis vo forme amortizačnej tabuľky.

8. Pokiaľ ide o možnosť členských štátov stanoviť takúto povinnosť vo svojej vnútroštátnej právnej úprave, je dôležité zdôrazniť, že pokiaľ ide o zmluvy patriace do pôsobnosti smernice 2008/48, členské štáty by nemali ukladať zmluvným stranám povinnosti, ktoré táto smernica neupravuje, ak táto smernica obsahuje harmonizované ustanovenia v oblasti, do ktorej patria tieto povinnosti (pozri analogicky rozsudok z 12. júla 2012, SC Volksbank România, C 602/10, EU:C:2012:443, body 63 a 64). Pritom je potrebné konštatovať, že článok 10 ods. 2 smernice 2008/48 obsahuje takúto harmonizáciu, pokiaľ ide o náležitosti, ktoré musia byť nevyhnutne obsahom zmluvy o úvere.“

9. Zároveň žalobca poukazuje aj na Rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 11.04.2017, sp. zn.: 11Co/39/2016, uznesenie Najvyššieho súdu SR z 22. februára 2018, sp. zn. 3 Cdo 146/2017, uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 30.11.2017, sp. zn.: 16Co/208/2017

10. Eurokonformným výkladom predmetného ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z., ktorý je v danom prípade nielen možný, ale aj potrebný, dospel dovolací súd k záveru, že v zmluvách uzatváraných podľa zákona č. 129/2010 Z.z. nemožno od dodávateľov žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach (samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky). Pokiaľ ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. uvádza pojmy „výška“, alebo „počet“ či „termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“, je za použitia eurokonformného výkladu dospieť k záveru, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahŕňa. Z dôvodovej správy k zákonu č. 129/2010 Z.z. v žiadnom prípade nevyplýva, že by zámerom zákonodarcu bolo, aby ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k/ tohto zákona sprísnilo požiadavku zakotvenú v Smernici, teda to, aby zmluva o úvere upravovala výšku, počet a termíny splátok ako súboru, ktorý zahŕňa istinu, úroky a aj iné poplatky. Podľa presvedčenia dovolacieho súdu zohľadňujúceho aj účel zákona, ktorý je vyjadrený v dôvodovej správe, teda ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. neupravuje požiadavku odlišnú od toho, ako ju vymedzuje článok 10 ods. 2 písm. h/ Smernice. Vychádzajúc z účelu Smernice, právnych záverov vyjadrených v Rozsudku, účelu § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. a čiastkových právnych záverov vyjadrených vyššie dovolací súd uzatvára, že predmetné ustanovenie je potrebné interpretovať tak, že nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky. Pokiaľ predmetné ustanovenie zákona č. 129/2010 Z.z. hovorí o výške, počte, termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, je potrebné ho eurokonformne vykladať tak, že sa tým neustanovuje povinnosť uviesť požadované informácie vo vzťahu ku každej položke (t.j. istine, úrokom a iným poplatkom) osobitne, ale len ich uvedenie v súhrne ku splátke, ktorá zahŕňa istinu, úroky a iné poplatky.“ Z uvedeného možno zhrnúť, že Súdny dvor dospel k záveru, že nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok. Zároveň súdny dvor dospel k záveru, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny.

11. Eurokonformný výklad ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k/ nie je výkladom contra legem, a pokiaľ zákon č. 129/2010 Z. z. v ustanovení § 9 ods. 2 písm. k/ hovorí o výške, počte, termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, je možné predmetné ustanovenie vykladať aj tým spôsobom, že len upresňuje, čo splátka zahŕňa. Ani dôvodová správa k predmetnému ustanoveniu tohto zákona nenaznačuje, že by zákonodarca mal uvedeným ustanovením v úmysle sprísniť požiadavku zakotvenú v Smernici o zmluvách o spotrebiteľskom úvere, keď uvádza: „spotrebiteľ musí byť zrozumiteľne informovaný, v akých termínoch, resp. kedy a v akej výške a ako dlho je povinný plniť si povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere“. Keďže zákonné ustanovenie umožňuje uplatnenie eurokonformného výkladu tak, aby predmetné ustanovenie bolo súladné s rozsudkom Súdneho dvora, bolo nevyhnutné, aby tento eurokonformný výklad bol aplikovaný.“ Z uvedeného možno zhrnúť, že Súdny dvor dospel k záveru, že nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok. Zároveň súdny dvor dospel k záveru, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny.

12. Judikatúra európskeho súdneho dvora (ESD) je rozhodovacou praxou Súdneho dvora EÚ, ktorú vytvárajú rozhodnutia tohto súdu v jednotlivých preskúmaných záležitostiach. Európsky súdny dvor je pritom jedným z orgánov EÚ, na ktorý členské štáty tejto nadnárodnej organizácie preniesli určité rozhodovacie právomoci, a tak rozhoduje spory medzi vládami členských štátov a európskymi inštitúciami a prejednáva aj žaloby jednotlivcov či organizácií proti inštitúciám EÚ. Zároveň dohliada, aby členské štáty dodržiavali európske právo a preskúmava aj súlad právnych aktov vydávaných inštitúciami EÚ so zakladajúcimi zmluvami, ktoré tvoria akoby ústavu Európskej únie. Judikatúra európskeho súdneho dvora má pritom najmä zabezpečovať jednotný výklad práva EÚ a tak aj jeho rovnaké uplatňovanie v jednotlivých členských štátoch. Práve v prípadoch, kedy ESD podáva právny výklad ustanovení európskeho práva či už v jednotlivých rozhodnutiach alebo na žiadosť súdov členských štátov či iných orgánov a inštitúcií EÚ má judikatúra ESD všeobecnú záväznosť. To znamená, že týmto

výkladom ESD sa musí riadiť nielen súd, ktorý o výklad požiadal či štát alebo inštitúcia EÚ, ktorej je rozhodnutie určené, ale všetky členské štáty, ich orgány a obyvateľstvo ako aj samotné orgány EÚ. Judikatúra ESD má preto povahu prameňa európskeho práva. Zároveň platí, že ak je akékoľvek vnútroštátne pravidlo (napr. zákon, vyhláška) v rozpore s európskym právom, orgány daného štátu ho nemajú uplatňovať.

13. Žalobca má za to, že zmluva o úvere jasným spôsobom obsahuje údaje o výške, počte splátok a termín v mesiaci. Vzhľadom na vyššie uvedené ako vzhľadom aj na skutočnosť, že Zmluva je formulovaná určito, jasne a zrozumiteľne a žalovaný sa mal možnosť oboznámiť s jej ustanoveniami pred jej uzatvorením, má žalobca za to, že je plne v súlade so zákonom. Žalobca preto trvá na podanej žalobe v celom rozsahu.

14. K vyjadreniu žalobcu k vyjadreniu žalovaného k podanej žalobe sa vyjadril žalovaný, pretože na to bol v zmysle § 167 ods. 4 CSP vyzvaný. Dňa 24.9.2020 doručil súdu žalovaný vyjadrenie k žalobe, v ktorom uviedol, že žalobca nekonal profesionálne, zmluvy žalobcu sú v rozpore so zákonom. Svedčia o tom aj rozsudky súdov, ktoré sa nachádzajú na internetovej stránke Ministerstva spravodlivosti SR. Zmluva žalobcu je v rozpore so zákonom. Obsahom princípu právneho štátu je vytvorenie právnej istoty, že na určitú právne relevantnú otázku sa pri opakovaní v rovnakých podmienkach dáva rovnaká odpoveď. Žalovaný popiera tvrdenia žalobcu v celom a zároveň žiada súd, aby z úradnej moci vykonal kontrolu predmetnej zmluvy. Žalovaný má za to, že sa tam nachádzajú neprijateľné podmienky na základe, ktorých je úver bezúročný a bezpoplatkový. Poukázanie žalobcu na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky dávam do pozornosti: Vo vyjadrení žalobca rieši, či má zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať splátky v členení na splátky istiny, splátky úrokov a splátky poplatkov alebo nie. Potom je otázne, kedy sa považuje spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov. Skutočnosťou je, že aj Smernica zakotvuje tzv. úplnú harmonizáciu, pretože Slovenská republika pri implementácii Smernice do Zákona povinnosť tzv. úplnej harmonizácie porušila. To, že Súdny dvor EÚ potvrdil, že Smernica sa má vykladať tak, že členské štáty nesmeli zachovať ani zaviesť vo svojom vnútroštátnom práve ustanovenia, ktoré sa odchyľujú od ustanovení tejto Smernice, je síce na jednej strane pochopiteľné, ale na druhej strane irelevantné, pretože v tomto konkrétnom prípade išlo vnútroštátne právo (Zákon) nad rámec Smernice a teda vnútroštátne právo (Zákon) je v konflikte s právom EÚ (Smernica), a to dokonca vo viacerých bodoch. V právnom poriadku Slovenskej republiky platí zásada zákazu retroaktivity, preto považujem aplikáciu právnych predpisov účinných neskôr ako došlo k uzatvoreniu úverovej zmluvy za neaplikovateľné na daný prípad. Požiadavka zákona v čase uzatvorenia zmluvy o úvere je však od požiadavky Smernice iná. Zákona uvádza, že zmluvy musia obsahovať „výšku, počet a termíny splátok istiny a iných poplatkov“ N\q\ absolútne žiadnych pochybností, že slovenský zákon ide nad rámec Smernice a celkom jednoznačne požaduje vyjadrenie tak splátok istiny, ako aj splátok úrokov a splátok iných poplatkov, (viď rozsudok KS Prešov sp. zn. 21 Co/104/2016). Ak by slovenský zákonodarca chcel vyjadriť to isté, čo požaduje Smernica, (ktorá navyše obsahuje požiadavku tzv. úplnej harmonizácie, teda zákaz odchýlenia od ustanovení Smernice vo vnútroštátnom práve), je zrejme že by použil takú istú terminológiu ako používa Smernica. Avšak slovenský zákonodarca takúto terminológiu nepoužil, ale termínu „splátky pridal slová “istiny, úrokov a iných poplatkov“. K výkladu tohto ustanovenia zákona existuje konštantná judikatúra slovenských súdov (potvrdená rozsudkami Najvyššieho súdu SR, desiatkami rozhodnutí Krajských súdov a stovkami rozhodnutí Okresných súdov SR), v zmysle ktorej sa má toto ustanovenie vykladať tak, že zmluva musí obsahovať vyjadrenie splátok, istiny, splátok úrokov a splátok poplatkov, inak sa zmluva o spotrebiteľskom úvere považuje v zmysle ust. § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. za bezúročnú a bez poplatkov. Podľa žalovaného spotrebiteľ by nemal byť v nevýhode pre pochybenie zákonodarcu. Žalovaný ako spotrebiteľ by mal mať ochranu súdu, pretože žalovaný konal nekalo, použil nekalé praktiky, obchádzal zákon platný a účinný v čase uzatvorenia zmluvy a konal v rozpore s dobrými mravmi. Z neplatného právneho úkonu neplynú platné právne účinky.

15. V písomnom podaní doručenom súdu dňa 7.10.2020 žalobca uviedol, že výzva na splatenie dlžnej časti úveru Poštovej banky zo dňa 18.05.2017 žalovanému nebola zasielaná s tzv. doručenkou. V súlade s čl. 12 bod 12.1 Obchodných podmienok pre úver pôžička na bývanie v spojení s čl. 3 bod 3.4 Všeobecných obchodných podmienok, sa táto považovala za doručeníú 3. deň po jej odoslaní.

16. Okresný súd Levice na pojednávaní dňa 18.5.2021, ktoré začalo o 8,30 hod. rozhodol v prítomnosti právneho zástupcu žalobcu, pričom žalovaný sa pojednávania nezúčastnil, doručenie mal vykázané,

neúčast' neospravedlnil pred termínom pojednávania, pojednávanie nežiadal odročiť z dôležitého dôvodu. Žalovaný doručil ospravedlnenie svojej neúčasti na pojednávaní dňa 18.5.2021, ktoré bolo podané osobne na podateľni Okresného súdu Levice o 12,10 hod. s tým, že súhlasí s rozhodnutím veci bez jeho prítomnosti.

17. Na základe prevedeného dokazovania, oboznámením sa so žalobou, s listinnými dôkazmi, súd zistil tento skutkový a právny stav:

18. Dňa 31.5.2011 žalobca Poštová banka, a.s. a žalovaný uzatvorili Zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytol žalovanému úver vo výške 3.500,00 eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať v 120-ich mesačných splátkach vo výške 53,66 eur s poplatkom za správu úverového účtu, výška úrokovej sadzby 12,90% p.a., dátum prvej platby 15.6.2011, dátum konečnej splatnosti bol v predmetnej zmluve stanovený na deň 15.5.2021. Splatnosť splátok bola stanovená k 15. dňu v mesiaci, RPMN banky činila 15,21% p.a., priemerná RPMN na trhu 17,62% p.a.. Celková výška nákladov 2.960,87 eur. V zmluve nie je uvedená celková čiastka úveru.

19. V výpisu účtu žalovaného ako aj z listiny označenej „Aktuálny stav úveru ku dňu 30.11.2019“ vyplýva, že žalovaný uhradil na úver sumu vo výške 3.615,24 eur.

20. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej ako ZoSÚ) (v znení účinnom k 31.5.2011), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

21. Podľa § 2 a) ZoSÚ (v znení účinnom k 31.5.2011), na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

22. Podľa § 2 d) ZoSÚ (v znení účinnom k 31.5.2011), na účely tohto zákona sa zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

23. Podľa § 2 h) ZoSÚ (v znení účinnom k 31.5.2011), na účely tohto zákona sa rozumie celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom

24. Podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ (v znení účinnom k 31.5.2011), zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je zmluvnou stranou aj finančný agent, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná,

ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,

s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,

t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,

u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,

y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

25. Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej „OZ“) (v znení účinnom k 31.5.2011), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

26. Podľa § 52 ods. 2 OZ (v znení účinnom k 31.5.2011), ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné..

27. Podľa § 52 ods. 3 OZ (v znení účinnom k 31.5.2011), dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

28. Podľa § 52 ods. 4 OZ (v znení účinnom k 31.5.2011), spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

29. Podľa § 53 ods. 1 OZ (v znení účinnom k 31.5.2011, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

30. Podľa § 53 ods. 5 OZ (v znení účinnom k 31.5.2011), neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

31. Podľa § 54 ods. 1 OZ (v znení účinnom k 31.5.2011), zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

32. Podľa § 54 ods. 2 OZ (v znení účinnom k 31.5.2011), v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

33. Právny predchodca žalobcu v danom prípade pri uzatváraní predmetnej zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, nakoľko z jeho výpisu z obchodného registra vyplýva, že jeho predmetom činnosti je okrem iného aj poskytovanie úverov.

34. Žalovaný zmluvu uzatváral ako spotrebiteľ, keďže sa jedná o fyzickú osobu, ktorá pri uzatváraní predmetnej zmluvy nekonala v rámci svojho podnikania, povolania alebo zamestnania. Pri zákonom posudzovaní danej veci súd preto vychádzal z príslušných ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov a dospel k záveru, že záväzkový vzťah, ktorý vznikol medzi zmluvnými stranami na základe zmluvy uzavretej dňa 31.5.2011 je vzťahom občianskoprávnym a je potrebné naň aplikovať ustanovenia tohto zákona.

35. V danom prípade bola medzi stranami sporu uzatvorená písomná úverová zmluva, platnosť ktorej bola spochybnená. Pre určenie práv a povinností zmluvných strán je preto potrebné vychádzať predovšetkým z obsahu úverovej zmluvy, vychádzajúc tak zo zásady zmluvnej slobody, ktorá je základnou zásadou nielen obchodného, ale aj občianskeho práva. Táto zmluva upravila práva a povinnosti zmluvných strán vo vzťahu k splácaniu úveru, ale aj ostatných nárokov z úveru vyplývajúcich, najmä úrokov z úveru. Pre určenie práv a povinností zmluvných strán je tak dôležitý obsah uzatvorenej zmluvy, pokiaľ ide o platné dojednanie. Samozrejme, jednotlivé zmluvné podmienky podliehajú z hľadiska ochrany spotrebiteľa kontrole prijateľnosti. Až v prípade, pokiaľ zmluva úpravu neobsahuje, alebo sú jej podmienky neprijateľné, riadia sa práva a povinnosti zmluvných strán ustanoveniami Obchodného, prípadne Občianskeho zákonníka. Uzavretú zmluvu o spotrebiteľskom úvere súd posúdil ako spotrebiteľskú zmluvu podľa ustanovení § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a predmetný zmluvný vzťah súd posúdil aj v zmysle ustanovení Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

36. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že právny predchodca žalobcu žalobcu ako veriteľ uzatvoril so žalovaným ako dlžníkom Zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXX dňa 31.5.2011, na základe ktorej mu žalobca poskytol úver vo výške 3.500,00 eur, ktoré sa žalovaný zaviazal vrátiť v pravidelných mesačných splátkach. Žalovaný neplnil svoju povinnosť riadne splácať pôžičku, s jej splácaním sa dostal do omeškania. Z dôvodu porušenia zmluvných povinností žalovaného žalobca vyhlásil ku dňu 14.6.2017 mimoriadnu splatnosť úveru.

37. Zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXX dňa 31.5.2011 je podľa názoru súdu platná, je dostatočne určitá, zrozumiteľná, neodporuje dobrým mravom tak ako to tvrdí žalovaný. Súd preskúmal zmluvu o spotrebiteľskom úvere podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka skúmajúc, či táto neobsahuje ustanovenia, ktoré by spôsobili značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľov a tieto v predmetnej zmluve nevzhladol. Súd posúdil predmetnú zmluvu aj z hľadiska obligatórnych náležitostí, ktoré požaduje § 9 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (v znení účinnom k 31.5.2011) a má za to, že v nej nie je uvedená celková čiastka, ktorú

musí spotrebiteľ zaplatiť. Súd preskúmaním zmluvy ďalej zistil, že v nej absentuje údaj podľa Zmluva neobsahuje náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. g) ZoSÚ (v znení účinnom k 31.5.2011), teda celková výška spotrebiteľského úveru. Zákon o spotrebiteľských úveroch jednoznačne uvádza, že v zmluve musí byť uvedená celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť a neuvedenie tejto náležitosti zákon sankcionuje bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou poskytnutého úveru. Preto ustanovenie zmluvy „Celkovú čiastku úveru predstavuje súčet výšky úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom.“ je podľa názoru súdu nepostačujúci a nenaplnujúci účel sledovaný zákonom. Keďže podľa § 11 ods. 1 písm. a) ZoSÚ (v znení účinnom k 31.5.2011), absencia údajov podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1 spôsobuje, že poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov, má súd za to, že žalovaný je povinný titulom zmluvy o úvere zaplatiť iba požičanú istinu a tiež úroky z omeškania odo dňa nasledujúceho po zosplatnení úveru zohľadňujúc vykonané čiastočné úhrady po zosplatnení úveru. Vzhľadom k tomu, že poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov, žalobcovi nárok na zmluvný úrok z úveru ako ani nárok na nezaplatené poplatky neprináleží.

38. Žalobcovi vzhľadom na bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru tak titulom poskytnutého úveru prináleží vrátenie požičanej istiny vo výške 3.500,00 eur a úrokov z omeškania. Vzhľadom k tomu, že titulom poskytnutého úveru bola zo strany dlžníkov plnená suma vo výške 3.615,24 eur, súd žalobu zamietol.

39. Právny predchodca žalobcu pri uzatváraní zmluvy so žalovaným konal v rozpore so zákonom o spotrebiteľských úveroch, keď v zmluve neuviedol všetky obligatórne náležitosti, ktoré zákon vyžaduje, resp. údaje, ktorých hodnoty závisia od konkrétnych parametrov poskytovaného úveru, pričom toto porušenie samotný zákon o spotrebiteľských úveroch sankcionuje tým, že poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov. Niet zároveň pochyb ani o tom, že dlžník z úverového vzťahu porušoval dojednané zmluvné podmienky, keď úver riadne a včas nesplácal, v dôsledku čoho aj žalobca voči dlžníkovi uplatnil svoje oprávnenie vyplývajúce mu zo zmluvy a vyhlásil tak predčasnú splatnosť úverovej pohľadávky a následne si svoju splatnú pohľadávku uplatnil voči dlžníkovi aj súdnou cestou.

40. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

41. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

42. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

43. O trovách konania súd rozhodol v súlade s citovanými ustanoveniami tak, že nepriznal žalovanému nárok na náhradu trov konania napriek tomu, že bol v tomto spore úspešnou stranou sporu, pretože súd nezistil nijaké trovy, ktoré by žalovanému vznikli v súvislosti s bránením jeho práva v tomto spore, teda nezaplatil nijaký súdny poplatok a nebol ani zastúpený právnym zástupcom. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a keďže žalovanému trovy konania nevznikli, súd mu nepriznal nárok na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Levice na Krajský súd v Nitre, v dvoch písomných vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie; proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Podľa § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že neboli splnené procesné podmienky,

- a) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- b) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- c) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci
- d) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- e) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- f) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- g) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1/ ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.